

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry, ve věci

žalobce: **R. L., IČ X**
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Sehnalem
sídlem Politických vězňů 27, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 935/27, 170 89 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. PPR-8249-7/ČJ-2017-990450, ze dne 31. 7. 2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou soudu dne 11. 8. 2017 domáhal zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle § 90 odst. 5 správního řádu zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál vydané dne 25. 5. 2017, čj. KRPE-79778-20/PŘ-2016-1700IY-OD. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta za správní delikty (dle právní úpravy platné v té době) ve výši 29.000 Kč pro naplnění skutkových podstat dle § 76d odst. 1, písm. a), d) a l) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zbraních“) a dále bylo uloženo nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

II. Podstata věci

2. Shora citovaná sankce za správní delikty dle shora citovaných ustanovení zákona o zbraních byla žalobci jako držiteli zbrojní licence uložena v souvislosti s kontrolou dodržování ustanovení zákona o zbraních v jeho provozovně na adrese F. X. Ch. dne 15. 2. 2016. Žalobce je též držitelem zbrojního průkazu. Kontrolou bylo zjištěno, (i) že žalobce v rozporu se zákonem ustanovil zbrojířem osobu, která k němu nebyla v poměru pracovním, členském či obdobném. (ii) Dále bylo zjištěno, že v prostoru prodejny bylo uloženo celkem 13.775 kusů střeliva, které vlastnil k podnikatelským účelům, a v souladu se zákonem mohlo být uloženo pouze 500 kusů střeliva. (iii) Konečně bylo při kontrole zjištěno, že žalobce řádně nezaznamenával v centrálním registru zbraní na předepsaném elektronickém formuláři každou změnu stavu střeliva a černého prachu. Za shora uvedené delikty tak byla uložena sankce dle § 76d odst. 10, písm. a) zákona o zbraních.

3. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 25. 5. 2017 (druhé v řadě – pozn. soudu) podal žalobce odvolání, ve kterém namítl, že mu předcházelo obdobné rozhodnutí z 21. 1. 2017, které bylo však rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 20. 4. 2017 v plném rozsahu zrušeno a vráceno k novému projednání. Navzdory tomu však správní orgán prvního stupně věc znovu neprojednal a namísto toho rozhodl rovnou ve věci samé, čímž ignoroval práva žalobce uvedená v § 36 správního řádu. Řízení tak bylo stíženo neodstranitelnou vadou a musí být zrušeno.

4. Žalovaný jako odvolací orgán napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí potvrdil. Konstatoval předchozí průběh řízení, včetně dříve vydaných rozhodnutí a uvedl, že první rozhodnutí orgánu prvního stupně (uložena totožná sankce za totožná jednání žalobce – pozn. soudu) bylo zrušeno, avšak pouze z důvodu, že ve výroku nebyl nezaměnitelně specifikován předmět řízení, zejména časové údaje kontroly, při níž byla zjištěna pochybení. Tento nedostatek byl druhým rozhodnutím orgánu prvního stupně napraven. Odmítl, že žalobce byl poškozen na právech, neboť se spisovým materiálem byl řádně seznámen, ve spise nebyla při druhém rozhodnutí založena jakákoli nová písemnost, která by nebyla žalobci z dřívější doby známa. Dále v odvolání rekapituloval zjištěná pochybení žalovaného, odkázal na správnou aplikaci zákonných předpisů s tím, že uloženou sankci lze považovat spíše za symbolickou, neboť zákon stanoví horní hranici pokuty až 1.000.000 Kč.

III. Shrnutí žaloby

5. Žalobce v podané žalobě brojí proti rozhodnutí žalovaného a navrhuje, aby toto rozhodnutí bylo soudem zrušeno. Uvádí, že podniká jako fyzická osoba na základě vydané zbrojní licence v oblasti obchodu se zbraněmi a střelivem. V žalobě v podstatě uvádí dvě linie žalobních námitek.

6. Za prvé stručně uvádí, že po provedené policejní kontrole byla část zjištění postoupena Městskému úřadu v Chrudimi, který věc vyřešil rozhodnutím - příkazem čj. CR 050244/2016 OSP/Švá ze dne 1. 8. 2016, kterým uložil pokutu. Žalobce pokutu uhradil a tím byla dle jeho názoru vytvořena překážka věci rozhodnuté. Proto nesouhlasí s tím, že zbývající část kontrolního zjištění byla řešena samotným policejním orgánem, který uložil sankci za správní delikty – tato sankce a vytykaná pochybení jsou v podstatě předmětem napadeného rozhodnutí.

7. V druhé oblasti žalobních námitek žalobce namítá procesní pochybení žalovaného při řešení správního deliktu. Uvádí, že orgán prvního stupně ve věci samé rozhodl nejprve dne 20. 1. 2017 rozhodnutím čj. KRPE-79788-14/PŘ-2016-1700IY-OD tak, že uložil pokutu 29.000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a žalovaný rozhodl dne 20. 4. 2017 pod čj. PPR-8249-3/ČJ-2017-990450 tak, že napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušil a věc vrátil k novému projednání. Žalobce poté očekával, že dojde k novému projednání věci, tedy že bude ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) vyzván, aby se vyjádřil k podkladům rozhodnutí, Toto se však nestalo a orgán prvního stupně namísto toho, rovnou vydal a doručil rozhodnutí ze dne 25. 5. 2017 čj. KRPE-79788-20/PŘ-2016-1700IY-OD, kterým žalobci opět uložil pokutu ve výši 29.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém namítal, že byl zkrácen na svých právech na obhajobu. Odvolání však bylo žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto. Žalovaný v rozhodnutí nepopírá, že výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu nebyla vydávána. V takovém postupu žalobce spatřuje vadu řízení před orgánem prvního stupně, kterou fakticky nenapravit a nemohl napravit žalovaný. Naopak žalovaný v rozhodnutí uvádí, že ke zkrácení práv žalobce nedošlo, s čímž žalobce nesouhlasí.

IV. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, ve vyjádření k žalobě odkázal na obsah žalovaného rozhodnutí (včetně rozhodnutí předchozího), stručně a věcně se vypořádal s žalobními námitkami. Uvedl, že Městský úřad v Chrudimi rozhodoval ve věci spáchání přestupku žalobce – fyzické osoby, jako držitele zbrojního průkazu. Předmětem projednání bylo spáchání přestupku spočívajícího v nezabezpečení jím vlastněného střeliva v celkovém počtu 1.700 kusů. K projednání přestupku v prvním stupni byl příslušný jiný orgán. Jelikož je žalobce však současně držitelem zbrojní licence, kde v prvním stupni správní delikty projednává jiný (policejní) orgán, bylo vedeno oddělené řízení o správních deliktech. Ohledně druhé linie žalobních námitek, uvedl, že první rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo zrušeno toliko z důvodu absence konkrétních údajů o deliktu ve

výroku rozhodnutí. Z výroku nebylo totiž možné dovodit, kdy ke kontrole došlo. Orgán prvního stupně své pochybení v druhém rozhodnutí ze dne 25. 5. 2017 napravil. Před vydáním tohoto rozhodnutí veškeré podklady ve spise zůstaly beze změny. Platí tedy, že žalobce se v předešlé fázi řízení k podkladům vyjádřil a nové podklady nebyly doplněny. Nemohl tak být zkrácen na svých právech. Navrhl proto, aby žaloba byla zamítnuta.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s., žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného ve smyslu § 75 odst. 1 s.ř.s. V poměrech projednávané věci tak platí, že soudu nebyly předesťeny námitky sporující učiněná kontrolní zjištění a jejich vyhodnocení. Soud se tak zabýval námitkami procesního pochybení (viz zmíněný odkaz na § 36 odst. 3 správního řádu) a dále námitkou překážky věci rozhodnuté.

11. Podle § 36 odst. 1 až 3 správní řádu platí:

(1) *Nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.*

(2) *Účastníci mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko. Pokud o to požádají, poskytne jim správní orgán informace o řízení, nestanoví-li zákon jinak.*

(3) *Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*

12. Ke smyslu a účelu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu se v judikatuře vyjádřil Nejvyšší správní soud. V rozsudku čj. 7 As 126/2013-19 ze dne 3. 4. 2014 NSS uvedl: „Z výše uvedeného je zřejmé, že městský úřad nenařídil další jednání, neprováděl další dokazování a neměnil právní kvalifikaci přestupku. K právní kvalifikaci deliktu ve vazbě na právo na obhajobu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 7 AfS 122/2009-360. Zároveň není sporné, že stěžovatelka měla možnost vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ze dne 17. 12. 2012, které bylo zrušeno. Po jeho zrušení byla věc vrácena městskému úřadu k dalšímu řízení, nikoliv k řízení novému, ve kterém by bylo nutno opakovat již učiněné úkony nebo provádět úkony další. Výtky krajského úřadu směřovaly k nedostatkům odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které mohly být napraveny bez dalšího dokazování a další jednání ve věci by tak bylo nadbytečné. Pokud dostala stěžovatelka možnost vyjádřit se ke všem podkladům řízení, které navíc využila, a ani nové rozhodnutí nebylo vydáno s neodůvodněnou časovou prodlevou, nelze o porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu uvažovat. Namítá-li stěžovatelka, že měla v úmyslu navrhopvat nové důkazy, pak není zřejmé, proč provedení těchto důkazů nenavrhl, resp. nemohla navrhnout, ke stejným

podkladům již před vydáním rozhodnutí ze dne 17. 12. 2012. Vedle toho jí ani možnost navrhování nových důkazů nebyla upřena. V řízení o přestupku se neuplatní koncentrace řízení podle ust. § 82 odst. 4 věta první správního řádu, jež umožňuje pouze omezené uplatnění nových skutečností a důkazních návrhů v odvolacím řízení.“

13. Na tomto místě je vhodné též připomenout, že smyslem a účelem v § 36 odst. 3 správního řádu vymezených procesních práv účastníka řízení je, aby žalobce znal všechny podklady, které byly při rozhodování v jeho věci užity. Pokud skutkový stav nedoznal změn, zejména pokud nebyly provedeny důkazy, o nichž žalobce nevěděl, není třeba postupovat dle § 36 odst. 3 správního řádu (k tomu srov. např. odstavec 30 odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 As 85/2013-51, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č.j. 8 Afs 21/2009-243, publikovaný pod č. 2073/2010 Sb. NSS).

14. Nadto platí, že pro zrušení napadeného rozhodnutí soudem z důvodu vad řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) musí být splněn základní zákonný předpoklad stanovený v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. spočívající v tom, že napadeným rozhodnutím byla porušena práva žalobce tak, že byl žalobce zkrácen na svých právech. O takové porušení práv žalobce mající ve svém důsledku krácení na právech ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. by se např. jednalo tehdy, kdyby se mohlo odrazit ve skutečném porušení konkrétních procesních práv například tím, že by s žalobcem v průběhu správního řízení nebylo vůbec jednáno jako s účastníkem správního řízení, ač s ním tak jednáno být mělo, případně tím, že by žalobci postavení účastníka řízení sice přiznáno bylo, avšak byla by mu v průběhu takového řízení upřena jeho jednotlivá konkrétní subjektivní práva determinující jeho aktivní participaci na řízení (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soud ze dne 31. 1. 2006 č.j. 5 As 53/2004-96, www.nssoud.cz). V případě jiných procesních pochybení vzniklých při rozhodovací činnosti správních orgánů se pak musí jednat o takovou vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. O vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a mohla by tak krátit žalobce na jeho právech se ale nejedná, pokud lze dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2009, č.j. 8 Afs 46/2009-46, dostupný rovněž na výše zmíněných [www stránkách](http://www.nssoud.cz)). Právo účastníka řízení na spravedlivý proces není samoučelné, nýbrž „jeho účel spočívá v ochraně jiných základních práv, tentokrát již hmotných. Nedává totiž rozumný smysl, aby se někdo soudil toliko za účelem ochrany svých procesních práv“ (srov. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 27. 5. 2015, sp.zn. II. ÚS 1449/15). Shora uvedeným náhledem pak zdejší krajský soud posoudí vytýkaná procesní pochybení žalovaného. Soud je předně toho názoru, že k procesnímu pochybení nedošlo.

15. Ze správního spisu soud ověřil, že skutečnosti v průběhu rozhodování se udály v podstatném rozsahu tak, jak uvádí žalovaný. Na základě prvního odvolání žalobce, žalovaný zrušil rozhodnutí orgánu prvního stupně (Krajského ředitelství policie Pardubického kraje), kde v závěru na poslední straně zrušovacího rozhodnutí odůvodnění jasně uvedl, že důvodem zrušení rozhodnutí je nedostatečné provedení výrok rozhodnutí ve věci. Rovněž byl dán pokyn k řádnému doručení rozhodnutí účastníku. Současně

žalovaný v tomto prvním rozhodnutí vypořádal všechny tři základní odvolací námitky žalobce, kterým nepřisvědčil. Po rozhodnutí o zrušení rozhodnutí ze dne 20. 4. 2017 správní spis obsahuje toliko vnitřní přípis o vrácení spisového materiálu ze dne 24. 4. 2017. Pak ve spise již bez dalšího následuje druhé rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 25. 5. 2017, a to s napraveným zněním výroku, jež bylo potvrzeno rozhodnutím napadeným žalobou. Správní spis rovněž obsahuje žalobcův návrh na provedení důkazů ze dne 25. 10. 2016, oznámení o možnosti seznámení se se spisem ze dne 22. 11. 2016 a protokol o seznámení se se spisem ze dne 2. 12. 2016, ze kterého plyne, že jak žalobce, tak jeho zástupce se jej dne 2. 12. 2016 účastnili. Při seznámení se spisem žalobce navrhl, aby věc byla odložena, neboť vyvstala překážka *res iudicata* s tím, že se jedná o jeden správní delikt.

16. Z výše uvedeného též plyne, že v dalším řízení před orgánem prvního stupně (po prvním zrušení rozhodnutí) nebyl správní spis jakkoli doplňován, a proto žalobce nebyl zkrácen na svých právech garantovaných ust. § 36 odst. 3 správního řádu. V daném případě, jak již bylo uvedeno výše, žalobce všechny podklady rozhodnutí znal (viz protokol ze dne 2. 12. 2016), seznamovat jej s podklady rozhodnutí tedy v této věci nemělo žádný smysl. Důkazy navrhl již podáním ze dne 25. 10. 2016, dále nikoli. Namítaným postupem žalobce na svých právech zkrácen nebyl. Není tak důvodný druhý okruh žalobních námitek spočívajících v procesním pochybení orgánu prvního stupně a nenapraveného žalovaným jako orgánem odvolacím.

17. Rovněž tak první námitka překážky věci rozhodnuté (*res iudicata*) není důvodná. Především je třeba uvést, že s námitkou překážky věci rozhodnuté se orgán prvního stupně vypořádal již v prvním zrušeném rozhodnutí ze dne 20. 1. 2017 na straně 3 a 4 rozhodnutí. Jeho závěry nebyly odvolacím orgánem zpochybněny. Žalobci bylo řádně s odkazem na jeho tvrzení z průběhu kontroly osvětleno, že porušil ustanovení zákona o zbraních jak jako držitel zbrojního průkazu (nezabezpečené střelivo vlastnil jako fyzická osoba), čemuž odpovídá přestupkové postižení, tak jako držitel zbrojní licence (viz shora popsána pochybení), čemuž odpovídá postižení za správní delikt(y). Překážku věci rozhodnuté žalobce zmínil v prvním odvolání ze dne 10. 2. 2017 na straně 2 pod skutkem ad 2). Žalovaný se s námitkou vypořádal v prvním svém rušícím rozhodnutí ze dne 20. 4. 2017 na straně 5 rozhodnutí, a to obdobnou argumentací jako orgán prvního stupně. Soud na vypořádání této námitky odkazuje a připomíná, že není účelem soudního přezkumu stále dokola opakovat jednou vyřčené. Přestupkové jednání ve věci zbrojního průkazu s jiným skutkovým základem (jiný počet kusů odlišného střeliva pro soukromé účely) nelze směšovat s jednáním, které naplňuje podstatu správního deliktu ve věci zbrojní licence pro jiné nezabezpečené střelivo určené k prodeji. Pokud by žalobce měl zájem a ochotu uvedené pochopit a vzít za své, měl možnost tak učinit. Soud není toho názoru, že dalším opakováním totožné argumentace může cokoli změnit.

18. Orgán prvního stupně i v druhém potvrzeném rozhodnutí ze dne 25. 5. 2017 odmítl výhrady žalobce stran překážky věci rozhodnuté – viz strana 3 a 4 rozhodnutí. V odvolání ze dne 29. 5. 2017 žalobce již námitku překážky věci rozhodnuté neuvádí. Činí tak až opět v žalobě. Přitom platí, že při kontrole prohlásil, že celkem 1.700 kusů střeliva

jsou náboje v jeho vlastnictví (viz strana 6 protokolu). Skutek ad 2) vyhodnocený jako správní delikt se však týká nezabezpečeného střeliva v počtu 13.775 kusů, kde podle zákona mohlo být uloženo pouze 500 kusů. Je tak zřejmé, že se jedná o jiné střelivo, skladované z jiného právního titulu, a to dle tvrzení podaného samotným žalobcem. Proto se soud shoduje s posouzením správních orgánů, které námitku překážky věci rozhodnuté odmítly. K tomu správně poukázaly na odlišnou úpravu § 76a zákona o zbraních (přestupek ve věci držitele zbrojního průkazu) v porovnání s úpravou § 76d zákona o zbraních (správní delikty ve věci držitele zbrojní licence). Zbrojní průkaz ve smyslu § 16 zákona o zbraních je zcela odlišným institutem, který slouží k jiným účelům než zbrojní licence dle § 31 zákona o zbraních. Žádné ustanovení zákona o zbraních ani jiného zákona nestanoví, že uložení sankce za porušení povinností držitele zbrojního průkazu představuje překážku věci rozhodnuté pro možné uložení sankce za odlišná porušení povinnosti držitele zbrojní licence. Proto ani první námitka žalobce nemůže být důvodná.

19. S ohledem na shora uvedené soud žalobu za důvodnou nepovažuje, neboť žalobce na svých právech zkrácen postupem žalovaného nikterak nebyl. Zákon ze strany správních orgánů porušen nebyl. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný. Žalovanému podle obsahu správního spisu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rámec běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 26. října 2018

JUDr. Jan Dvořák, v. r.
předseda senátu